

**Ինչդես նեւ էիմ «Ազգ»-ի
փետրվարի 21-ի համարում, կանդ-
րադառնանք Շուլանդիայի հա-
վաճական անկախության հո-
չակմանը, այս համարում՝ դրա ի-
րավական իիմերին, շուլանդա-
ցի ժողովրդի իններության իրա-
վունի արտահայտման իրավա-
սությանն ու այս ամենի վերաբե-
րյալ Լոնդոնի դիրինրությանը:**

Ծուլանդական ինժենարքառ-թյան հարցն առկա է դեռևս 1707-ից: Քենց այդ թվականին Անգլիայի ու Ծուլանդիայի միջեւ համաձայնագիր ստորագրվեց, ըստ որի Ծուլանդիան անցավ Անգլիայի «խնամակալության տակ»: Այսինքն, Անգլիան վերոհիշույթ ղայճանագիրը ստորագրելով Ծուլանդական մետուքյան հետ, դիմել է Վերջինիս որդես իրավա-

ծել, որն ազաս կյիմի ոռուուների կայացման հարցում, որը կկարդանա որդես հավասարը հավասարին հարաբերվել այլ դետությունների հետ: Սի խոսնով՝ «Ենթակա կյիմնեմն նույնան նորմալ մի դետություն, ինչպիսին են այսօր աշխարհում գոյություն ունեցող մոտ 200 անձախ երկրներ»: Այնուհետև Սալմոնդը ու Շուլզանուացի ազգայնականները հայտարարեցին, որ «նորմալ դետություն» ստեղծելու համար իրեն դաշտասպում են համրավետ անցկացնել, ընդ որում, քանի որ Մեծ Բրիտանիան սահմանադրություն չունի, այլ առաջնորդվում է ավանդույթներով, աղա սացվել է այնդեւս, որ Շուլզանուացան (ոչ բրիտանական) դաշլամենտը ունի իր պահանջում՝ իր տարածում անց-

կումների, սակայն եկեւ անցկած նեմի դրանք հաշվի առնելով, որ Շուլանդիայի խորհրդարանը ունի Շուլանդիայում արդար համարվելու նախաղատարաստելու եւ անցկացնելու բոլոր իրավունքները, որմեսզի Շուլանդիայի ժողովուրդը որոշի իր աղաքան։ Այս հարցը Շուլանդիայի ազգային իշխանությունների իրավասությունն է», Մեծ Բիշանիայի կառավարությունը հենց նույն օրը որոշում կայացրեց՝ «Շուլանդիաների կողմից անկախության հանրավետ անցկացնելու ձանադարին եղած իրավական խոչնորությունը վերացնելու մասին»։ Ավելին, վարչապետ Քեմերոնը հայտարարեց, որ «Լոնդոնն ամենեւին էլ դեմ չէ Շուլանդիայի հանրավետին, դա նրանց իրա-

Վորության կազմում»: Ինչպես նկատում են քիշանացի որոշ փորձագետներ՝ Շուլանդիայի ինժեներակարության մակարդակի բարձրացմանը Լոնդոնն այսօ դատարան չէ: Երկրորդ «աճախա կան» դահանջը վերաբերում է հանրավեհ ժամկետներին: Սալմոնին առաջարկում է, որ այն լինի 2014-ի աշնանը, Զեմեռունը սակայն դահանջում է, որ Լոնդոնը կը նոյնի ցուլանդական հանրավեհ արդյունները, միայն եթե դա անցկացվի Լոնդոնի սահմանած ժամկետներում: Նշվում է անգամ, որ Լոնդոնը կարող է 18-ամյա ժամկետ սահմանել, որ դեպքի Շուլանդիան հենց այս ժամանակահատվածում իրակա նացնի հանրավեհ: Բանն այն է, որ այսօ ցուլանդացիների զգակա

«Այդուն է կամենում քաղուհին»

հասավար սուբյեկտի, բացի սրա-
նից՝ Շոլյանդիան ինքն է սուրագ-
րել «խնամակալության տակ»
անցնելու սեփական դատարաւա-
կանության ճասին իրավական
փաստաթուղթը։ Դիտեցնենք, որ
միակ փաստաթուղթը, ուս որի
Լեռնային Ղարաբաղ անցնում է
Սովետական Ադրբեջանի «խնա-
մակալության տակ», 1921-ի հունի-
սի 5-ին ՌԿ(բ)Կ կենսկոմի բյուրոյի
ոլենումի նիստի որոշումն է, որն
ընդունվել է առանց վեեակու-
թյան։ Եթեւաբար, ի տարբերու-
թյուն Շոլյանդիայի, որը «սեփա-
կան ցանկությանը» է առնվել
խնամակալության, Ղարաբաղին
ոչ ոք չէ կարգել իր ցանկության
ճասին. ինչու մերօնին տարբար

Կազմելու համաժողովրդավարական հանրավիճ: Ի սարբերություն Բիշտանիայի՝ ԽՄՀՍ-ն ուներ սահմանադրություն, որի բարեփոխված սարբերակով երկրի սարածում գոյություն ունեցող ինքնականացերն ու հանրապետություններն, ինչպիսին եր նաեւ ԼՂԻՄ-ը, ստանում էին իրավասություն որոշելու՝ անցնել միութենական մի հանրապետության կազմից մյուսի կազմ: Ինչը եւ, համաձայն օրենքի, արել է ԼՂԻՄ մարզխորհուրդը 1988-ի հունիսի 12-ին:

վունեն է, դարձապես նոյատակա-
հարնար կիմեր, որ այդ հանրափ-
վեն անցկացվեր հնարավորինս
ուժ, բանի որ հարցի անորոշու-
թյունը դանդաղեցնում է Շուլան-
դիայի սնտեսության զարգացու-
մը»: Իհարկե, հասկանալի է, թե
ինչու է թագավորության «զիմա-
վոր կառավարիչը» հիշեցնում
հատկապես սնտեսության մասին:
Շուլանդիայի ֆինանսական ողջ
ոլորտը համակարգվում է Լոնդոն-
կենտրոնի կողմից: **«Ազգը»** հա-
ջորդ համարներից մեկում կանդ-
րադառնա հենց այս՝ բրիտանա-
շուլանդական սնտեսական հա-
րաբերություններին՝ վերջինիս ան-
կախության հնարավոր հօչքակ-
ման համադատկերում: Այդու-
համերեք խիս ուսագրավ է Քե-
մերոնի «կանաչ լույսը»՝ Շուլան-
դիայի հանրավելին: ճիշտ է, Լոն-
դոնն առաջ է վաել նաև Երկու Պ-
տահանջ. նախ՝ հանրավելի-
վեարկության թերթիկներում լի-
նում է միայն մեկ հարց. «Դամա-
ձա՞ն եթ դուրս գալ Միացյալ Թա-
գավորության կազմից»՝ «այն»
կամ «ոչ» տարբերակներով: Մինչ-
դեռ շուլանդացիները նախա-
դատասում են նաև Երկրորդ
հարցը. «Խել համաձա՞ն եթ Շու-
լանդիայի ինքնավարության ըն-
դարձակմանը Միացյալ Թագա-

ମାସର ହାନିଦାଜୀମ ଯେ ଫ୍ରିଟସାନିହାଜି
କ୍ଷାପିତ୍ତ ଧୂରୁତ ଘାଗିଲିମ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହେତ୍ରଭାବୀ ହାସିଲ୍ ଅନୁଭେଲିପ୍ ଶହାର୍ଜା
ଥାଗାଫିଲିରୁତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ ଏନ୍ଦେଶାଳୀବାନ
ହିନ୍ଦାରାଫିଲିରୁତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନରୁ ନି ହାନିଦା
ମାନିର୍ଦ୍ଦୀ, ନି ଅରାନ୍ ଅଧି ତୁ ଚିତ୍ରାନ୍
ନିହାଜି ଫ୍ରିଟସାନିହାଜି ହାନିଦାରା
ରୂପା «ଅନ୍ତେନାଫର୍ଦ୍ରାବାଧ୍ୟାତ୍ମିକ୍» ତ୍ରୈକାନ୍
ମାନି ତେ: ଉନ୍ଧିଲାଙ୍କାବାନ କେତେହି
ହାର୍ଗୋତ୍ତମନ୍ତ୍ରେର ହାନିଦାଜୀମ୍ ଏନ୍
ଲାନ୍ଧାଗିନ୍ତ୍ରେର ମହାନ୍ 1/3 ମାନି ତେ
କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ଧିକାହିନ୍ତିର୍ଯ୍ୟାନର୍: ଜେତେକାନ୍
ରୂପା ଲୋନ୍ଧନ୍ଦ ପ୍ରାତିହାରୁତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ ନିନ୍ଦି
ନି ହାନିରାଫିଲ୍ ହିନ୍ଦାରାଫିଲିର୍ହାନ୍
ଏନ୍ଦେଶାଳୀବାନ ଅନ୍ଦ୍ରାକୁଣ୍ଡର୍
ନାହିଁ ଅନ୍ଧିକାହିନ୍ତିର୍ଯ୍ୟାନର୍ କମିତ୍ରିପି
ହେତ୍ର୍ ଶହାର୍ଜାପି ଥାଗାଫିଲିର୍ଯ୍ୟାନ
ମହାଗିର ଏନ୍ଦେଶାଳୀବାନ ଚିତ୍ରାନ୍
ନିହାଜି ଅନ୍ତେନାଫର୍ଦ୍ରାବାଧ୍ୟାତ୍ମିକ୍ ହାନିଦା
ରୂପା ତେ ଯେ ତେବେଥିର୍ ନୋପିନ ତ୍ରୈକାନ୍
ନାହିଁ ଅନ୍ଧିକାହିନ୍ତିର୍ଯ୍ୟାନର୍ କମିତ୍ରିପି
ହେତ୍ର୍ ଶହାର୍ଜାପି ଥାଗାଫିଲିର୍ଯ୍ୟାନ
ମହାଗିର ଅନ୍ଦ୍ରାକୁଣ୍ଡର୍ ଏନ୍ଦେଶାଳୀବାନ
ହିନ୍ଦାରାଫିଲିର୍ ବ୍ୟାକାଦକ୍ତି
ହାନିରାଫିଲ୍ ଦ୍ୱାମିକିତ୍ତନ୍ତ୍ରେର୍: କେତ୍ର-
ଧିନ୍ ହିଲ୍ୟ ନିନ୍ଦି, ନି ନିନ୍ଦି ଅଧି
ଦ୍ୱାମିକିତ୍ତ ଅନ୍ଦ୍ରାକୁଣ୍ଡର୍ ଅନ୍ଦେଶାଳୀବାନ
କୁକାରାନ୍ଦାନ ଅଲ୍ଲିକ ମେଦ ରଫିକ୍
ହାନିରାଫିଲିର୍ ଡିର୍ ରେତ୍ରି: ଦ୍ୱାନ୍ତାବାଦ
ଅଜୁଓ ଚିତ୍ରାନ୍ଦିନିହାଜି ଅନ୍ଦ୍ରାକୁଣ୍ଡର୍
କୁତୁସାକ୍ଷେତ୍ରୀତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ ମହାନ୍ ତେ
ନିର୍ ରାବାହାଇସଟ୍ରେନ ଅନ୍ଧିକାହିନ୍ତି
ରୂପା ତେ ଅନ୍ଧିକାହିନ୍ତିର୍ଯ୍ୟାନ ନି କୁତୁସାକ୍ଷେତ୍ରୀତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ
ନି କୁତୁସାକ୍ଷେତ୍ରୀତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ ନି କୁତୁସାକ୍ଷେତ୍ରୀତ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ

զիտենմ, այդ դեմքը չէ: Եթե Աւարտական պահական նախարարությունը գործություն է ունեցնելու մասին հայտ, այս հայտը պահանջվում է առաջարկություն գործություն ունեցնելու մասին: Այս հայտը պահանջվում է առաջարկություն գործություն ունեցնելու մասին հայտը պահանջվում է առաջարկություն գործություն ունեցնելու մասին:

ՀՈՎՄԿ ԱՓՅԱՆ

«Ինչու ակադեմիկոս Սահարովը կատարեց Ելեսա Բոնների դահանգը»

Տասյանա Զալյածե անունով «լրագրող»-ին մենք անդրադարձ առլու աղթբներ ունեցել ենք: Նա օրովախև «հարկ էր համարել հակադարձել» մեր «բաց նամակ»-ին եւ խորհուրդ էր սկզել մեր մասին իրեն «այլեւս չիհեցնել»: Նրան խոցել էր մեր ընդգծումը, որ Վարձահրավիրված է եւ նյութական ու այլ բարիխների դիմաց ծառայում է Իհամ Այիտի Վարչակարգին:

Խոսելով խօջալուի մարդասիրական միջանցի մասին, նա գրում է, թե «քանից լուրզվում է, սխալ եր, եթիւ կարծում էինք, թե դա Հայոց Դեմոքրատի՝ «հայկական հատուկ ծառայությունների աշխատակցի» (չակերտը մերն են-Վ. Ա.) հնարածն է» եւ լոյդում, որ «առաջին անգամ այդ կեղծիքը «Սեմորիհալ»-ի հաշվետվության մեջ է նշեցել ակադեմիկոս Սահարովը՝ Ելենա Բոնների լոյդմաճճը»:

ომახტელ է, խնի որ տասը օր ամց մահացել է հայրը) ինչպես միշտ, խոհանոցի աղակիններն եր լվա-նում: Սախարովը եւ Բոնները տաճ էին եւ ուրիշ սենյակում բարձրածայն խոտում էին: Եթու Սախարովը զայխ է խոհանոց եւ սիրքը բռնած նստում աթորին: Անսղասեղի խոհանոց է խուժում Բոնները, կտրուկ դեմի իրեն ը- ջում աթոռը՝ դրա վրա նստած Սա-խարովի հետ մեկտեց եւ, ձեռքերով բռնելով ակադեմիկոսի ուսերից, կրանալով եւ նայելով նրա աչերի մեջ, բարձրածայն եւ հոդաքաշ ասում է, որ «դու կսիմես, ոռ նրանի այդ հաւելենվություն մա- նեն միջանցքը, եւ Սիլվային (Սիլ- վա Կարուտիկյանին- Վ. Ա.) խո- սացել են»: Աղյա ռողեական լրու- թյունից հետո հեռանալով Սախա- րովից եւ արհամարհանոնվ նայե- լով նրան, դիմում է հավաքաս- րուիլուն. «Նայյա, վերցրու փայլա- սը, արորի տակը մարդիր»: Զար- մացած Պետրոսվան, փալասը ձեռին, տարակում է. «Ինչ բան է, միջանցք բաժանել չեն կար- դանում»: Խեղճ կինը, նրա հետ էլ երիտասարդ լրագրողին չին էլ դասկերացնի, թե ինչ միջանցին մասին է խոս եղել ակադեմիկոս

Սախարովի անձնական կյանքից
այդ դրամահիկ միջադեմի ժա-
մանակ»:

Խոջալիկ դեմքերը տեղի են ունեցել 1992թ. փետրվարի 25-26-ին: Բնականաբար, հանգույցալ Սախարովը չէր կարող որեւէ ազդեցություն ունենալ «Մեմորիալ»-ի հաշվետվությունը կազմող իրավադաստանների վրա: Այս սա է ադրբեջանական բարզության «ծանր իրետանու» ոչ միայն իմացական, այլև բարոյական նակարդակը: Այն է՝ չժիրաբետելով փաստի, կրկնել իշխանություններին, նոյնիսկ «մի խայլ առաջ անցնել», կաւոյից դրւու գալ՝ ումենալու համար «բարեհոյս»-ի համարում: Թաճի որ դա է Բավկում աշխատանք, աղյուս եւ «համուրժողական» վերաբերնուն գտնելու միակ հետաքրքրություն:

Հայոց Տասյանա խանումի ճակատագիրը չէ, որ մեզ հուզում է: Կիրքը, որով աղբբեջանական կողմն օր փորձում է «հերթել» ճարդասիրական միջանցքի գոյության փասթը, ինչի վկայություններից մեկն էլ Զալածին հոդվածն է, ավելի է խորացնում համոզմունքը, որ Խոջալուի խաղաղ բնակիչներն իրեն դաժանորեն սպանվել են իրենց իսկ ազգակիցների ձեռնուք: Եվ ոչ միայն:

